Orzeczenie Trybunalu Konstytucyjnego z dnia 2007-07-10
SK 50/06

Sygnatura	SK 50/06
Typ orzeczenia	wyrok
Data wydania	2007-07-10
Tytuł	Skierowanie na obserwację w zakładzie leczniczym
Publikator	Dz.U. 2007 r. Nr 128 poz. 903
Data ogłoszenia sentencji	2007-07-18
Sentencja	niezgodny
Pełna sentencja	1. Art. 203 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.) w zakresie, w jakim nie stwarza wystarczających gwarancji procesowych zapewniających sądową weryfikację zgłoszonej przez biegłych konieczności połączenia badania psychiatrycznego oskarżonego z obserwacją w zakładzie leczniczym, jest niezgodny z art. 41 ust. 1 w związku z art. 30, art. 31 ust. 3 oraz art. 2 Konstytucji. 2. Art. 203 § 2 w związku z art. 203 § 3 ustawy powołanej w punkcie 1 w zakresie, w jakim nie wskazuje maksymalnego czasu trwania obserwacji psychiatrycznej w zakładzie leczniczym, jest niezgodny z art. 41 ust. 1 w związku z art. 30, art. 31 ust. 3 oraz art. 2 Konstytucji.
Utrata mocy obowiązującej niekonstytucyjnej regulacji	Przepisy powołane w sentencji, tracą moc obowiązującą z upływem 15 (piętnastu) miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, tj. z dniem 19.10.2008 r.
Akty prawne, których przepisy były przedmiotem orzeczenia	Dz.U. 1997 r. Nr 89 poz. 555 Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego
Organ właściwy ze względu na zakres przedmiotowy orzeczenia	Minister Sprawiedliwości
Status orzeczenia	Częściowo wykonane
Szczegóły prac legislacyjnych	Akt prawny ogłoszony
Dodatkowe informacje	1. Inicjatywa Senatu RP. 2. Wyrok został częściowo wykonany po upływie terminu odroczenia. Ustawodawca zawęził zakres stosowania obserwacji psychiatrycznej oraz określił ramy czasowe stosowania tego środka. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 203 § 1 k.p.k. możliwe jest zastosowanie obserwacji w zakładzie leczniczym tylko wtedy, gdy zabrane dowody wskazują na duże prawdopodobieństwo, że oskarżony popełnił przestępstwo, z tym, że środka tego nie stosuje się, gdy na podstawie okoliczności sprawy można przewidywać, że sąd orzeknie w stosunku do oskarżonego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania lub karę łagodniejszą albo że okres stosowania tego środka przekroczy przewidywany wymiar kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia, chyba że oskarżony wnosi o poddanie go obserwacji (odpowiednie stosowanie art. 259 § 2 k.p.k.). Wskazane są dalsze działania ustawodacze. Źródło: Następstwa orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego w orzecznictwie sądów, piśmiennictwie prawniczym i działalności prawodawczej. Informacja okresowa 4 (33)/2013.
Akt wykonujący	Dz.U. 2009 r. Nr 20 poz. 104 Ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego
Data aktualizacji:	2014-02-12